vide. qꝛ bene ſoluam tꝑe ſuo. qui dum intraſſet vlteriꝰ
occurrit ſibi xp̄c in ħitu cuiuſdam monachi ⁊ q̄ tendēt
req̄ſiuit appellās eum filiū ⁊ dixit vos nō eſtis p̄r meꝰ.
cui ille. certe tu es filiꝰ meꝰ. ⁊ ille r̄ndit cū indignatōe ꝙ
nō eſſet filiꝰ eius. tūc xp̄c apta cappa oñdit ei manꝰ ⁊ la
tus q̄ ambe erāt cruentate ſicut apud crucifixum ſolēt
depingi. Credis inq̇t ꝙ ego ſum p̄r tuꝰ. q̄ exclamauit
dñs meꝰ ⁊ deus meꝰ. Tūc dixit ei xp̄c. vade cōfitere. qꝛ
ille q̄ tibi occurrebat añ rubetū eſt dya. ⁊ expectat te vt
tibi frangat collū. q̄ dum exiſſet de ſilua cū ꝓpoſito ꝯfi-
tendi dyabolus eum nō nouit. ⁊ ip̄e introgās dyabolū
dixit. q̇d tu expectas. cui ille. certe tu ille nō es. iſte erat
totꝰ nr̄ ⁊ mihi data fuit p̄tās ſup̱ eum vt ip̄m occiderē.
tu vō alt̄ es. q̄ intelligens dei miſcd̄iaꝫ circa ſe factaꝫ in-
trans clauſtꝝ ꝯfeſſus eſt. ⁊ ſic bono fine vitam finiuit.
Sꝫ d. nū q̇d ⁊ layco poſſet q̇s ꝯfiteri. R̄ndet mgr̄ vbi
ſup̱. c. vj. ſane dici pōt ꝙ ſacerdotꝫ examē req̇rendū eſt
ſtudioſe. qꝛ ſacerdotibꝫ ꝯceſſit deꝰ p̄tātem ligandi ⁊ ſol-
uendi. ⁊ iō q̄bꝫ ipſi dimittūt ⁊ dñs dimittit. ſi tñ defue
rit ſacerdos, primo vel ſocio faciēda eſt ꝯfeſſio. Cui cō-
cordat Aug. de pe. di. j. quē penitet. Tanta eſt vis ꝯfeſ
ſionis ſi deeſt copia ſacerdotum ꝯfiteat̄ primo. Refert
ceſariꝰ in dyalogo. Miles q̄daꝫ in villa q̄dam ħitabat
cuiꝰ vxorē ville ſacerdos ꝑ adulteriū maculauit. q̄d cuꝫ
miles audiuit ſꝫ qꝛ vir prudens erat v̄bis nō facile cre-
didit nullāq̄ mentōꝫ de hoc facere voluit vxori ſue. ve
ritatē veriꝰ volēs experiri nō tñ ſine ſuſpicatōe fuit. Erat
aūt in q̄dam villa nō multū a milit̄ villa remota q̄daꝫ
obſeſſus in q̄ demon tamnequā erat ꝙ coraꝫ aſtantibꝫ
improparet pctā q̄ ꝑ ꝯfeſſionē veram nō eſſent detecta
q̄d cum miles intellexiſſet rogauit ſuſpectū ſibi ſacerdo
tē vt ad colloquium ſecū ire nō recuſaret ⁊ acq̇euit ſacer-
dos. cū ḡ veniſſent in villam vbi obſeſſus erat ꝯſciꝰ ſi-
bipſi ſacerdos ſuſpectū cepit ħrē militē qꝛ eum nō late-
bat ꝙ obſeſſus a tamnequā demone in eadē villa ħita
ret. timenſq̄ ꝙ crimē ſuum a demone ꝓderet̄ neceſſita
teꝫ nature ſimulās intrauit ſtabulū ad equū militis. pe-
dibuſq̄ eiꝰ ꝓſtratꝰ dixit. rogo te ꝓpt̄ deū vt audias ꝯfeſ
ſionem meaꝫ quē fuꝰ expaueſcēs leuauit. audiēſq̄ ab il
lo ꝯfeſſionem. facta vō ꝯfeſſione cum ſibi ſacerdos ali-
q̇d iniūgi peteret. R̄ndit ille dicēs. q̄ntum alteri ſacer-
doti ꝓ tali peccato iniūgeretis hoc ſit ſatiſfactio v̄ra. ſic
q̄ exiens ſecurior cū milite ad eccl̄iaꝫ venit in q̄ demo-
niacꝰ fuit ⁊ req̄ſitus eſt a milite in hec v̄ba. noſti aliq̇d
de me hoc enī ex induſtria fecit vt ſacerdoti tolleret ſu-
ſpicatōꝫ. Cui demon. neſcio q̇d r̄ndere debeo. Adiecit
q̇d tibi vr̄ de iſto homine. r̄ndit ille. nihil de eo ſcio lin-
gua theutonica, latine mox ſb̄iunxit. in ſtabulo iuſtifi-
catꝰ eſt nullus tūc aderat clericoꝝ. Terciꝰ dies eſt dies
ſatiſfactionis q̄ merito ſequit̄ duos dies p̄cedentes. qꝛ
niſi q̇s deum in die ſatiſfactōis queſierit eum inuenire
nō poterit. Eſt ḡ ſatiſfactio ſm Aug. de pe. diſ. iij. circa
p̄ncipium. Cauſas pctōꝝ excidere ⁊ eoꝝ ſuggeſtiōibꝫ
aditum nō indulgere. Cuiꝰ ſunt p̄ncipalit̄ tres ꝑtes vt
dr̄ de pe. diſt. vj. §. j. elyma. ieiunium. ⁊ orō. Elyma eſt ꝯ
auariciam. Ieiuniū ꝯ carnis ꝯcupiaꝫ. Orō ꝯ ſupbiaꝫ.
que tria pctā in toto regnant mūdo. Iux̄ illud. j. Ioh.
ij. Omne q̄d eſt in mūdo eſt ꝯcupia carnis. aut ꝯcupia
A oculoꝝ. aut ſupbia vite. Eſt tñ notandū quicūq̄ vult
elyma ꝓ pctīs ſuis ſatiſfacere dꝫ de iuſtis bonis tribu-
ere. qꝛ. ij. q. j. dr̄. Non eſt putanda elyma q̄ paupibꝫ di-
ſpenſat̄ ſi ex illicitꝫ rebꝫ acq̇rit̄. ſꝫ ſi ħeāt aliq̄d de actōibꝫ
paupeꝝ furto. rapinis. vſuris. dꝫ reſtituere hiis q̄bꝫ ab
ſtulit alꝛ non vere penitet q̄ ablatū non reſtituit. xiiij.
q. vj. c. ſi res. ⁊ xxiiij. q. viij. peſſima. Refert ceſariꝰ exē-
plum in dyalogo. Miles q̄dam fredericꝰ noīe abſtulit
cuidaꝫ vidue pelles ouinas. ⁊ ſibi ꝑtem agri vſurpauit
iniuſte defunctꝰ igit̄ apparuit cuidaꝫ ciui in dextrario
nigerrimo. de cuiꝰ naribꝫ fumꝰ ⁊ flama ꝓcedebat tectꝰ
pellibꝫ ouinis ⁊ molē terre geſtans in humerꝫ ſuis. Cui
ciuis eſtis vos dñs fridericꝰ. ⁊ r̄ndit ego ſum. ſubiun-
xit vnū venitis ⁊ q̇d ſignificant iſta q̄ ego video. ego in-
quit in magnis penis ſum. pelles iſtas cuidam vidue
abſtuli q̄s mō ardentiꝰ ſentio ſimilit̄ ꝑtē cuiuſdaꝫ agri
cuiꝰ nunc pondere p̄mor. ſꝫ ſi filij mei iſta reſtituerēt pe
nam meam mihi multū alleuiarent. ſicq̄ euanuit audi
entes filij p̄ris ab illo. maluerūt eum in penis et̄nis ma
nere q̄ p̄dicta reſtituere. iō ꝯſulendum eſt hiis q̄ iniuſta
poſſidēt vt ea ꝑ ſe reſtituant cū adhuc viuūt. Sic fecit
ille comes de q̄ dixi ſup̱ dñica. j. in aduentu ſmōe. j. A.
M. Sic etiam fecit ille de q̄ ſubdit̄. narrat Tho. quem
alij vocāt Guilhelmū in li. de apibꝫ. Quidaꝫ vſurariꝰ
fuit diues valde q̄ diuerſaꝝ eccl̄iaꝝ theſauros loco pi-
gnoris tenebat. Percuſſuſq̄ infirmitate cepit ꝯſidera-
re pondus vſure. tormēta gehenne ⁊ difficultatē p̄nie.
Et vocans ad ſe q̄ndam abbatem nigri ordinis ſibi fa
miliarem dixitq̄ ei dñe grauit̄ infirmor nō poſſum ali-
q̇d de rebꝫ meis ordinare neq̄ vſuras reſtituere ſi volu
eritis de anima mea reddere rōem pctōꝝ meoꝝ ⁊ mihi
ꝓmittere abſolutōꝫ omnia bona mea tā mobilia q̄ im-
mobilia v̄re ſubijciam p̄tāti vt de illis q̄d viſum fuerit
faciatis. Cernens abbas hoīem ꝯtritū ⁊ vere peniten
tem ego deliberabo. feſtinanſq̄ ad ep̄m iuit ⁊ v̄ba vſu-
rarij ei expoſuit ⁊ q̇d ꝯſuleret inq̇ſiuit. R̄ndit ep̄us bo
nū mihi vr̄ vt ꝓ anima eiꝰ r̄ndeas ⁊ ſb̄am recipias ita
dūtaxat eccl̄ie mee theſauros de iure ſibi debitos reſti-
tuas. mox abbas ad egrum rediens r̄ndit. Ego delibe
raui vt bona tua ſuſcipiam ⁊ ꝓ pctīs tuis r̄ndeam. cui
infirmꝰ nūc ꝯſilium meū eſt vt allatis curribꝫ oīa mea
efferatis me nouiſſime tollens. nulliūq̄ patiēꝰs impe-
dimentū in efferendo. ħēbat enī archas plenas auro ⁊
argento pignora etiaꝫ plurima in vaſis ⁊ alijs ornamē
tis. frumentū. vinum. oleum. ⁊ ſuppellectilem multaꝫ.
pecoraq̄ multa ⁊ infinita. tūc abbas ꝑus oībꝫ abductꝫ
nouiſſimo in geſtorio ponens infirmū ꝑperauit ad mo
naſteriū. ⁊ mox vt monaſteriuꝫ intrauit ſpm̄ exalauit.
Abbas vō non īmemor ſponſionis ſue inq̄tuꝫ potuit
omnibꝫ ſupuenientibꝫ vſuras reſtituit plurimas largi
ens ꝓ anima illiꝰ elymas reſiduum in vſus fratꝝ ꝯuer-
tit. ⁊ poſtmodū anima ipſiꝰ accepta de p̄tāte demonuꝫ
ꝑ angelos tanq̄ viri ꝯtriti ⁊ penitentis p̄ntata eſt dño
ihū xp̄o. ⁊ ſic poſt hos tres dies. ſ. ꝯtritōeꝫ. ꝯfeſſionem.
⁊ ſatiſfactōꝫ xp̄m in templo celeſti letant̄ adinuenit. q̄d
nobis p̄ſtare dignet̄ ⁊c̄.

¶ Dominica ſecunda poſt epiphanie. Sermo.

Hoſpitalitatem ſectātes
benedicite ꝑſequētibꝫ vos ⁊ nolite maledice-
re. gaudete cū gaudentibꝫ. ⁊ flete cū flentibꝫ
Ita ſcribit ad Roma. xij. Ariſt. li. ix. aīaliū. ⁊ be. Amb.
in examerō. Dicūt aq̇la pullos ſuos vngue ſuſpenſos B
radijs ſolis obijcit. ⁊ ſolem aſpicere ꝯpellit. ⁊ hoc facit
anteq̄ ħeant alas ꝯpletas ⁊ ſi oculus aliꝰ lacrimet̄ aut
ſolem aſpicere nō poterit. ip̄m tanq̄ degeneꝝ vel abij-
cit aut occidit. ſi aūt directa acie radium ſolis intuitus
fuerit ip̄m tanq̄ ſimilē ſibi diligit atꝫ nutrit. Et addit
Amb. in exa. Q̄ herodiꝰ aut falco int̄ omnes p̄de aues
hꝫ aīm pium ⁊ affectū circa pullos eodemq̄ ſedulitatꝫ
officio q̄ ꝓprios fetus pacit pari ſub miniſtratōe pullum
ab aq̇la abiectum ſibi nō cognitum ſuſcipit atꝫ nutrit.
Sp̄ualiter ꝑ aq̇lam intellige xp̄m dñm. qꝛ ſicut aq̇la vt
dicit Rabi ſalomō ſup̱ Exo. portat pullos ſuos in de-
ſerto q̄ñ portat eos de aliq̄ loco ne ſagitta aliq̄ feriant̄.
Sic xp̄c q̄ñ portauit nos de obligatōe eterne pene por
tauit pctā nr̄a in ſuo corpe. Sicut teſtat̄ be. Pe. j. Pet.
ij. Peccata nr̄a ipſe portauit in corpe ſuo ſup̱ lignum.
q̄d exponit mgr̄ li. iij. di. xix. c. iij. Peccata nr̄a. i. penam
pctōꝝ nr̄oꝝ dr̄ in corpe ſuo ſup̱ lignū portaſſe. qꝛ ꝑ ip̄ſiꝰ

penam quaꝫ incerte tulit oīs pena tp̄alis q̄ ꝓ peccato ꝯmiſſo debebat̄ in baptiſmo penit⁹ laxat̄ vt nulla a baptiſato exigat̄. ⁊ in pn̄ia mīorat̄. iō xp̄c ꝯpat̄ aq̄le Exo. xxxij. Sicut aq̄la ꝓuocans ad volandum pullos ſuos ⁊ ſup eos volans expandit alas ſuas. ⁊ aſſumpſit eos atꝫ portauit in humeris ſuis. qđ exponit Honori⁹ d. Dn̄s xp̄c expandit alas crucis. ⁊ aſſumpſit redemptos in gr̄aꝫ ⁊ portauit in humeris ſuis qn̄ crucē baiulauit. ⁊ pct̄a nr̄a portauit. Iſte inquam celeſtis aq̄la xp̄c dn̄s in nido hui⁹mōi hꝫ duplices pullos bonos vicꝫ ⁊ malos q̄s ſuſpendit vngue ⁊ radijs ſolis obijcit qn̄ aſpis ꝟbis ſacre ſcpture ad ſe amādum ꝓuocat. ſicq̄ȝ ſeipm̄ veꝝ ſolem aſpicere ꝯpellit vt ꝑ illud ꝟbum. j. Joh. iij. Qui nō diligit me. ſ. xp̄m manet in morte. ſ. et̄na vel caret charitate q̄ eſt vita aīe. q̄ aūt ip̄m inſpiciunt ⁊ eum diligūt paſcit eos ⁊ diligit; nec egere ꝑmittit. q̄ ſm pſ. xxxiij. Nunq̄ inq̄t vi[illegible] iuſtum derelictum nec ſemē eius querēs panē. ſ. me[illegible]cādo. q̄ ꝟo velut degeneres oculos ſuos auertūt ⁊ [illegible] pct̄is viuūt abijcit eos dum paupes eos effici ꝑmit[illegible]it. ſicut ꝑmiſit filio ꝓdigo q̄ ad tantam paupꝑtatem ꝑu[illegible]it vt ventrē de ſiliq̄s ſaturare deſiderabat. ⁊ nemo illi [illegible]abat Luc. xv. Nos aūt ad inſtar herodij facē debem⁹ vt q̄s xp̄c ver⁹ aq̄la abijcit. ⁊ in paupꝑtate ſinit viuere illos nos hoſpitio ſuſcipe neceſſe eſt ⁊ nutrire. ſicut de hoc hortat̄ apl̄s in ꝟbo p̄aſſumpto cū dic̄ hoſpitalitatem ſectantes vulgarit̄. vber gaſtunge. benedici ꝑſequentib⁹. In q̄b⁹ verbis ad tria exhortamur.

Ad receptōꝫ ꝑegrinoꝝ — Hoſpitali. ſectan.
Ad benedictōꝫ inimicoꝝ — ibi — bn̄dicite ꝑſeq̄n.
Exultatōem ꝟtuoſoꝝ. — gaudete cum gau.

Primo igr̄ exhortat̄ apl̄s xp̄ifideles ad receptōꝫ ꝑegrinoꝝ cum dic̄ hoſpitalitatem ſectantes. Circa qđ notādum dic̄ Tho. de apib⁹. c. xlviij. Apes ſunt hoſpitalitatis ꝟtuti dedite. nam apes extneas dum bone ⁊ mitꝭ nature ſunt ſecum in ſua aluaria recipiūt. ī quo mora. nos docent vt paupes hoīes ꝑ̄ncipalit̄ bonos ⁊ mites ad hoſpitia nr̄a recipiamus ꝑ̄ncipaliter ꝓpter quatuor videlicet ꝓpter.
Gratiaꝝ ſuſceptionem.
Tempalium multiplicatōem.
Vite ꝯſeruationem.
Xp̄i aut angeloꝝ viſionem.
Primo igit̄ ſunt recipiendi ꝓpt̄ gr̄aꝝ ſuſceptōꝫ int̄dum eni̅ multam gr̄am a deo recipit q̄ paupem in hoſpitio ſuo colit. Cuq̄ȝ etiaꝫ diuina cognitio infundit̄ alicui occaſione alic⁹ ſancti viri in hoſpicio recepti. Figura hui⁹ hꝫ Lu. vl. Duo diſcipuli euntes in emaus rogauerunt xp̄m in ſpē ꝑegrini: quem tn̄ tūc non nouerūt; vt maneret apud eos dicētes. Mane nobiſcū dn̄e qm̄ aduespaſcit ⁊ inclinat a eſt iaꝫ dies ⁊ intꝛuit cū illis. ⁊ factū eſt cū recumberet cū illis accepit panē ⁊ bn̄dixit ⁊ fregit porrigebatq̄ȝ illis. ⁊ apti ſunt oculi eoꝝ ⁊ cognouerūt eum. Item. iij. Reg. xvij. legit̄ q̄ mulier q̄ Helyam hoſpitō recepit hāc gr̄am ab eo recepit q̄ filium ſuū ſuſcitauit. Scđo paupes ſunt recipiendi ꝓpt̄ tp̄alium multiplicatōꝫ. q̄ vidua p̄dicta q̄ helyam hoſpitauit olei augmentatōꝫ recepit vt ei nō deficeret farina ⁊ oleū vſq̄ȝ in diē q̄ dn̄s datur⁹ eſt pluuiaꝫ. Sic etiam legit̄. iiij. Reg. iiij. q̄ helize⁹ etiam viduam quādaꝫ ꝯſolat⁹ eſt in eo q̄ oleū augmētauit in q̄ ⁊ filiū ſuū a creditorib⁹ liberauit. Refert etiā Tho. li. de apib⁹. c. xlviij. Fuit in roma vir pi⁹ ⁊ bon⁹ q̄ indifferent̄ religioſos ⁊ paupes ad hoſpitium inuitabat. Contigit aūt eum ꝯfectū ſenio ⁊ depaupari reb⁹ ⁊ anguſtiabat̄ plus ſe ſolitam hoſpitatōeꝫ exercere nō poſſe q̄ ad vſus ſuos ſufficientiam nō hīe. Cumq̄ȝ vna nocte anxi⁹ ꝓ talib⁹ iaceret in lecto ſe inuigilās audiuit vocē dicētem ſibi. Vidi charitatē tuaꝫ quaꝫ exhibēdo hoſpitalitatē multo tp̄e habuiſti ⁊ ꝑ hāc ad vitā paupem deueniſti; volo ꝗ in futuro nō ſolū tui remiſci verūetiam in p̄n̄ti. loquere illi diuiti ⁊ de vinea tua que melior eſt cū vinea illi⁹ ꝯcambium facias. ip̄e aūt libent̄ annuet ꝟbis tuis habita ꝗ illi⁹ vinea in medio illi⁹ aceruum fodias in ꝓfundū. ⁊ in ea repies qđ romanis copijs eſt inuiſum. ad hāc ꝗ vocem cū homo nō ꝓtinus obediret. ſcđo ⁊ tercio eidēq̄ȝ vox diuina vt prius p̄cepit. Tūc homo ad diuitē veniēs obtulit ꝯcambiū vineaꝝ. cui diues libent̄ inq̄t. ⁊ q̄ melior eſt vinea tua tibi ſoluā cui paup nolo ait. ſꝫ eq̄ valore ꝯcambiū fiat. ⁊ factuꝫ eſt ſic mox paup cōicato ſecreto ꝯſilio cū filio ſuo queꝫ hēbat. ⁊ cū duab⁹ p̄it filiab⁹ ad aceruū cum eis accedit. cepert p̄ri ſuo fili⁹ cū filiab⁹ inſultare q̄b⁹ p̄r nullo mō poſſum credere q̄ fruſtrabor. Tandem igr̄ in ꝓfundo int̄ ingentes lapides vas marmoreum plenum aq̄. ⁊ in ore ipſi⁹ vaſis ollam vitream plenam balſamo. ⁊ in orificio olle paruū vas fictile ⁊ in eo tres lapides p̄cioſos ſmaragdū. ꝫaphiꝝ. ⁊ baliciſtum q̄ntitatꝭ nō modice repierunt. nihil aquam aūt in vaſe marmoreo reputātes eaꝫ effuderūt. q̄ vt mox inſtrumenta q̄dam erea in q̄b⁹ laborauerūt ꝑfuſione ꝯtingēt. colorē ei⁹ in pulcerrimi auri ſpēm cōmutauit. Erat eni̅ aq̄ ex carnib⁹ ⁊ ſanguine baſiliſci in modū aque roſacee ꝑ exalatōꝫ vel diſtillatōꝫ facta q̄ ſolet ab alchimiſtis auꝝ fieri ſophiſticum. ſꝫ hac aq̄ de⁹ noluit p̄dicti viri innocētiam maculare. ⁊ iō diffuſa diſparuit. balſamo ꝟo cum dict⁹ homo debilitat⁹ ī viſu vſus fuiſſet q̄ſi ꝯmuni oleo ꝑ dies aliq̄s recupauit integerrime viſum ⁊ poſt agnito q̄ eēt balſamū vendidit illud ineſtiabili p̄cio ⁊ ꝓ lapidib⁹ q̄s īuenerat p̄cioſꝭ pecunias copioſiſſimas ⁊ multas accepit. Factuſq̄ȝ diues ⁊ inclit⁹ glorificauit deum ⁊ poſt ſe filios vel nepotes in multis copijs dereliq̄t. Tercio paupes ſunt hoſpitādi ꝓpt̄ vite ꝯſuatōꝫ. ꝯſuat eni̅ de⁹ vitā corpalē his q̄ ſunt dediti hoſpitalitati. Et hoc oſn̄dit̄ in Raab meretrice q̄ nūcios filioꝝ iſrl̄ recepit. nōne a morte ſaluata eſt Joſue. vj. Sola raab meretrix viuat. ⁊ hoc ꝯmemorat apl̄s ad Heb. xj. Raab meretrix nō perijt cū incredulis excipiens exploratores cū pace. Quarto ꝓpt̄ xp̄i ⁊ angeloꝝ viſionē aut apparitōꝫ ꝑſonalit̄ eni̅ xp̄m ſuſcipit ⁊ vidit q̄ paupes in domum ſuaꝫ introducit. De q̄ refert Tho. de api. c. xxvij. Vidi monachū ciſterſ. viꝝ pietate plenum q̄ frigore nimiū terra brabancie reſp̄ſa ꝑ totum p̄miſſo in villaꝫ famulo ſolus in campis ꝑ deuia veniebat. ⁊ ecce inuenit pueꝝ elegantiſſime forme ⁊ tenerrime magno fletu ⁊ vlulatu ſolum in niue reſidētem ꝯpaſſus ei de eq̄ deſcendit ⁊ flentē ꝯplexus flere cepit ⁊ q̄rere q̄d hr̄et. tacente puero q̄rit vbi eſt mat̄ tua nunq̄d ꝑdidiſti matrē. ad quem puer fortis flens. heu me. heu me q̄re non flerē q̄re nō vlulare ecce videns q̄ egens ſolus ⁊ in frigore ſedeo ⁊ nō eſt q̄ colligit me vel hoſpitium p̄ſtet mox ille ſurgens ⁊ pueꝝ ī brachijs eleuans oſculat⁹ eſt dicēs. Ceſſes flere dulciſſime puer ad hoſpitiū te portabo ⁊ faciā nutrire hec dicens cū puero equum aſcendere voluit ⁊ puer de brachio tenētis exiliens repente diſparuit. q̄ xp̄c fili⁹ ꝟginis fuit. At ille ī terraꝫ cadens plorans dixit. heu me puer bone q̄re me dereliq̄ſti q̄re abiſti tācito cur te ꝑdidi. Et ait autor. q̄s ſine lacrimis audire pōt q̄ fili⁹ vnic⁹ p̄ris deus ext̄is hoſpitium in terra q̄rit eget ꝗ cibo algore ꝯhit̄ ⁊ p̄ abundantia iniq̄tatis refrigeſcente charitate multoꝝ nō eſt q̄ eum recipiat cordis hoſpitio. foueat oſculis deuotōꝭ ⁊ veſtib⁹ ꝯtegat charitatꝭ. De hoc vide plura dn̄ica. iij. in aduētu dn̄i ſmo. ij. M. H. ⁊ dn̄ica. ī octa. ephie ſmo. ij. in fi. In quib⁹ ptꝫ q̄ xp̄m int̄dum ꝑſonalit̄ hoſpitalis recepit atꝫ vidit. Iō dic̄ be. Greg. in omē. Penſate fr̄es chariſſimi q̄nta hoſpitalitatꝭ ꝟtus ſit ad menſas v̄ras xp̄m ſuſcipite vt vos ab eo ſuſcipi ad cōuiuia et̄na valeatꝭ. P̄bete dn̄o ꝑegrino xp̄o vt nos in iudicio q̄ſi non ꝑegrinos ſuſcipiat. Sꝫ vt ꝓrios ad regnū recipiat. hoſpitales ꝗ angelos ſuſcipe ⁊ videre meruerūt. ſic patet de Abrahā ⁊ de Loth. De abrahaꝫ Gen. xviij.

Qui recepit angelos in domum ſuam eſtimans pegrinos eſſe dicens ad vnum. Dñe ſi inueni grã in oculis tuis ne traſeas ſuũ tuum ſʒ afferam pauxillũ aque ⁊ lauent pedes vrĩ ⁊ requieſcite ⁊ ponam buccellaʒ panis ⁊ ꝯfortate corda vrã poſtea tranſibit. ſʒ de Loth Geñ. xix. Qui rogauit pegrinos vt declinarẽt in domum ſuam ⁊ meruit videre angelos qñ dixit. Obſecro deum declinate in domũ pueri vrĩ ⁊ manete ibi. Jõ dic̃ Orige. Domos hoſpitales ingreſſi ſunt angeli. domos vo hoſpitibꝫ clauſas igne ⁊ ſulphure dñs ſuſcẽdit ⁊ be. Hiero. Abraham ⁊ Loth angelos ſuſceperunt. ⁊. xlij. diſt. §. j. Abraham ⁊ Loth p hoſpitalitat̃ opa deo placuerũt ⁊ angelos recipe meruerũt. Jõ hortat̃ nos be. Apl's in vbis pmiſſis ad hoſpitalitatem cũ dicit. hoſpitalitateʒ ſectantes. Et ad Heb. xiij. Hoſpitalitatẽ nolite obliuiſci. p hanc eñ q̃dam placuerũt angelis hoſpitio receptis. Et eſt notãdum. dictum eſt ſupi⁹ notant̃ ꝙ apes recipiunt ſecum in aluearia ſua ex̃neas apes cum bone ⁊ mitis nature ſunt. inſignum qð recipe debem⁹ maxĩe bonos viros ⁊ pegrinos. De pmo legit̃. iiij. Regũ. iiij. de Helizeo de q̃ dixit mulier animaduerto ꝙ ſanctus iſte vir dei eſt q̃ tranſit p nos freq̃nt̃ faciam⁹ ei tabernaculum paruũ ⁊ ponam⁹ ei lectum ⁊ mẽſam. De ſcðo habem⁹ Job. xxx. Foris nõ manſit pegrin⁹. Et be. Job. i cano. Chariſſime fideliť facis q̃cq̃d oparis in frẽs pegrinos q̃ teſtimoniũ reddẽt charitati tue. Sʒ ſunt heu q̃dam ⁊ certe valde multi q̃ etiam bonos nolũt recipe in ſuo hoſpitio q̃ dicunt Judi. xix. Vadim⁹ ad domũ dei nullus ſb tectum vult nos recipe. Jõ be. Berñ. in li. q̃ intitulat̃ ſtimulus amoris. pte. j. c. xiij. dic̃. O miſera hoĩm neq̃cia. Dñs nr̃ in ſeipſo latronem ſuſcepit in hoſpitio ⁊ nos in terrenis lutoſis domibꝫ etiaʒ bonos homines recipe nolum⁹. Excuſam⁹ nos ⁊ dicim⁹ forte ipi ſunt latrones memẽto miſer. q: latronem ipſe deus recepit. Etſi forte recipe nõ potes q: paup es. collige tñ in corde tuo ei ꝯpatiẽdo. Et notãdum ſic̃ apes ex̃neas ad aluearia ſecum ducũt ſic etiam eas cibant ac defendũt vt dicũt nãles. ſic ⁊ nos nõ ſolum debem⁹ paupes ⁊ ex̃neos in domos nr̃as ducere ſʒ etiaʒ paſcere ⁊ defendere. De pmo Judi. xix. Pax tecum ſit ego pbeo omnia q̃ necc̃ia ſunt. tñ queſo ne in platea maneas. Narrat Greg. in dyalo. Qȝ abbas caſſian⁹ venit ad quẽdaʒ ſenem q̃ dedit ei mãducare vſq: ad ſacietatem cũ ſocijs ſuis ⁊ hortabat̃ eum plus comedere q̃ cum diceret ſe eẽ ſaciatum. Rñdit ego cũ diuerſis fratribꝫ veniẽtibꝫ ſepties manducaui. ⁊ adhuc eſurio ⁊ tu ſemel mãducãs es ſaciat⁹. ⁊ dixit ieiunium eſſe frangẽdum ꝑpt̃ hoſpites. q: in hoſpite ſuſcipit̃ xp̃c ⁊ non pñt filij ſponſi ieiunare q̃diu cuʒ illo eſt ſponſus. De ſcðo legit̃ Geñ. xix. Zodomite videntes ingredi angelos iuuenes venerũt vt cũ eis peccarent ⁊ violentiam facerent. quibꝫ Loth ait. Abutimini filiabꝫ meis ſicut vobis placuerit tñ viri iſtis nihil mali faciat̃. Jõ dic̃ b. Amb. xxxij. q. vij. Loth iõ filias ſuas p angelis zodomitis obtulit vt hoſpitalitas non violaret̃ ⁊ magis pctm̃ vitaret̃. Et dicit Glo. Bart. brixeñ. ꝙ volebat hoſpites ſuare illeſos. Tertium ad ſcðm hortat̃ nos Apl's ad bñdictões ⁊ pcipue inimicoꝝ cum dic̃. benedicite pſeq̃ntibꝫ vos ⁊ nolite maledicere. Et dicit notant̃ benedicite. Vbi nota hoĩes pmo benedicere dñt cibos ſuos anteq̃ comedãt Exemplo xp̃i q̃ benedixit ſeptẽ panes anteq̃ apponerent̃ turbe. Math. vij. ⁊ Math. xv. Similit̃ Joh. vj. Benedixit q̃nq: panes ⁊ poſt diſtribuit diſcumbẽtibꝫ ⁊ p̃ſtim clerici dñt bñdicere mẽſas ſuas. q: di. xl. c. Nõ liceʒ clericos niſi himno dicto comedẽ panem ⁊ poſt cibos grãs deo auctori referre. Et idem hꝛ di. xliiij. c. qñ et ꝯſilio maticeñ. Qñ aũt ꝯuenerint pſbri ad aliqð ꝯuiuium aliq̃s pꝛ illoꝝ vſum añ menſaʒ incipiat ⁊ q̃ſi benedicat. ⁊ tũc ſm ordinem ſedeant alt̃ alteri honorem pbentes ⁊ p viros potĩ ⁊ cibũ bñdicant. ⁊ aliq̃s de illoꝝ clericis aliquid de ſacra ſcriptura legat. ⁊ poſt refectionem ſimulit̃ hymnum ſanctũ dicant ad exemplum xp̃i. ſicut in cena feciſſe di. Qȝ aũt bonuʒ ſit benedictõʒ pcedere refectõeʒ clericoꝝ legit̃ in annulo. c. vj. Qȝ iux ballis ciuitatẽ q̃dã ſacerdos ſaxonie faciẽs p hoſpitibꝫ .ſ. alijs ſacerdotibꝫ piſcari q̃s tũc iuitauerat piſcatores cepert̃ q̃ddaʒ monſtꝝ hiſpidũ vere humanaʒ effigiem hñs qð cum ad ſacerdotis domum detuliſſent ſup fornacem detulerũt ⁊ locauerũt. ⁊ multi ad ipm̃ videndũ ꝯuenerũt. ꝯuiuantibꝫ aũt cum gaudio q̃dam deuotus ſacerdos ibidem ꝯmeſurus ſupueniens ceteris ſine benedictione manducantibꝫ ⁊ vba varia ⁊ leuia loq̃ntibꝫ intrans dixit benedicite. Quibꝫ rñdentibꝫ. dñs. Monſtrum pus mutum tũc cachinnãdo dixit alta voce. ve ve vltimo. ve ve vltimo. Mirantibꝫ cunctis ⁊ timentibus adiurant monſtrum p quẽdam ſacerdotem ceteris audatiorem. ⁊ ait. Ego ſum dyabolus ⁊ cum mult̃ alijs demonibꝫ huc veni iam vos pcuraui ⁊ feci ſine benedicite cibum ſumere ⁊ poſt modicum puocati ad iurgia vos mutuo mortificaſſetis. ſʒ hic deuotus ſacerdos ſuo ſaluberrimo vbo veluti ventum omnem ptãtem noſtram diſperſit quod ego vidi ⁊ ſocios meos deriſi q̃ facto diſparuit. cũcti vo q̃ aderant deum collaudabãt. q̃ vtute verbi ſui omnem fallaciam dyabolicam miſericorditer eis pcendo detexit. Secundo dñt homines benedicere deo p obtenta victoria. ⁊ iõ Dauid q̃ poſtq̃ Goliam gigantem in nomine domini in funda ⁊ lapide deuiciſſet. Vt habet̃. j. Reg. xvij. Dominum benedixit faciendo pš. cxliij. Benedict⁹ domin⁹ deus me⁹ q̃ docet manus meas ad pliũm. ⁊ digitos meos ad bellum. Sic ſequit̃ Judith. xij. Poſtq̃ iudith abſcidit caput Holofernis Ozias pnceps viſo capite dixit. Benedictus domin⁹ q̃ creauit celum ⁊ terram. Tercio dʒ homo deo benedicere ope ꝯpleto ſicut fecit Salomon iij. Reg. viij. Poſtq̃ templuʒ domini ꝯpleuiſſet dñm benedixit ⁊ ait. Benedictus domin⁹ deus iſrahel q̃ locutus eſt ore ad Dauid patrem meum ⁊ manibꝫ meis pfecit. Quarto debet homo benedicere deo poſtq̃ tribulationem euaſit ſicut fecerunt nobis in exemplum Thobias ⁊ Zara Tho. viij. Poſtq̃ liberati eẽnt a demone q̃. vij. viros occidit dicebant. Benedicimus te deus iſrahel. quia non contigit nobis quemadmoduʒ putabamus. feciſti eñ nobiſcum miſericordiam ⁊ excluſiſti a nobis inimicum perſequentibꝫ nos. Quinto debent peccatores benedicere pueris ſuis ⁊ non maledicere exemplo Yſaac q̃ benedixit filio ſuo Jacob dicẽs. Det tibi deus de rore celi ⁊ de pinguedine terre abundantiam. Et Eſau ſic bñdixit pinguedine terre ⁊ rore deſuper erit benedictio tua Geñ. xxvij. Jacob benedixit filio ſuo Joſeph. ⁊ poſtea alijs pueris ſuis dicens. Benedicat pueris iſtis ⁊ inuocetur nomen meum ſuper eos ⁊ creſcant in multitudinem ſup terram Geñ. xlviij. Et dixit notanter Apoſtolus benedicite. ſ. pueris veſtris. ⁊ nolite maledicere. Quia maledictiones que fiunt pueris a parentibus ſuis ſolent eſſe multum nociue. Sicut legitur. Parentes maledixerunt ꝓprio filio ⁊ ſtatim rapuit demon eundem puerum. Similiter mulier quedam nobilis maledixit decem filijs ſuis. et illico tremuerunt toto corpore ⁊ totis membris. ⁊ hinc inde ſunt diſperſi. Et ideo Sapiens Ecci. iij. Benedictio patris firmat domos filiorum. Maledictio autem matris eradicat fundamenta. Sexto debet homo benedicere ſibipſi ⁊ non maledicere. Benedicere enim debet ſe contra dyabolum his verbis que docuit Maria quendaʒ infirmum fratrem ordinis predicatorum ad quem dyabolus venturus erat in habitu monachi. iõ dixit ei in ſimilitudine habitus tui dyabolus vt frater malus veniet ſʒ contra hunc verbis h mõi te ſigna benedicat me deus pater q̃ cuncta creauit ex nihilo. bñdicat me de⁹ fili⁹ q̃ hoĩem redemit ſanguine ꝓprio. bñ-

dicat me deus ſpūſſanctꝰ cuiꝰ me ſaluet pie conſolatio-
nis infuſio. Hec dicit Tho. in li. apiario. c. viij. ⁊ dicit
ſignanť aplus. Nolite maledicere. q2 maledictio ſuper
caput maledicentis reuertiť. Juxᷓ illud Prouerb. xxvj.
Sicut auis ad alta tranſuolans ⁊ paſſer q̄libet vadēs.
Sic maledictum fruſtra ꝓlatū in quēpiam ſuꝑueniet
Et hoc ꝓbat Ceſariꝰ in dyal’. ¶ Femina q̄dam miſera
ex īpatiā maledixit ſibipſi ⁊ pedes ſuos pelui imponēs
⁊ ex eam ſaltās retrorſum ſic ait. Hic ſalto de ꝑtāte dei
in ꝑtātem dyaboli. quam dyabolus mox recipiens ⁊ ꝑ
aera ducens multꝫ q̄ aderant vidētibꝫ ita vt vſq3 nuſq̄
ꝯparuit. Septimo homo d3 bn̄dicere ꝑſeq̄ntibꝫ ſe ⁊ nō
eis maledicere. Exemplo xp̄i. de q̄. j. Pe. ij. Cum male-
diceret nō maledicebat. Refert be. Greg. in li. dya. De
duobꝫ viris quoꝝ vnꝰ eutitiꝰ alť florentiꝰ dicebatꝫ in ha
bitu ſancte religionis in turſia ꝓuincia hītabant. mor-
tuo rectore monaſterij in rectorē Eutitium elegerūt q̄
ꝑcibꝫ fratꝝ victꝰ. oratorium in q̄ habitauerat florentio
ꝯmittēs multis annis rector monaſterij in ſancte ꝯuer
ſatōis ſtudio fuit. Florentiꝰ vō cū ſolus eēt, orauit dn̄m
vt aliq̄d ſolatium imꝑtireť ſibi. cūq3 egreſſus eēt orato-
rium inuenit vrſum ſtantem ⁊ caput ſibi inclinantem
quem a dn̄o ſibi ꝯmiſſum intellexit. Cūq3 q̄tuor vel q̄n
q3 pecudes ſine cuſtode hr̄et illas vrſo ꝯmittēs ait. Pa
ſce has oues ⁊ ſꝑ ad ſextam horam redibis. Cunq3 hoc
vrſus freq̄nť ageret. ⁊ ſm̄ iuſſum florētij q̄n̄q3 ad ſextā
q̄n̄q3 ad. ix. tp̄e ieiunij rediret q̄tuor monachi Eutitij
inuidētes florentio. ⁊ q2 mgr̄ eoꝝ tali ſigno nō floreſce-
ret ⁊ clareſcēt vrſum occiderūt. Qui cū hora ſtatuta nō
veniret florentiꝰ eum ad veſpam expectauit cepit triſta
ri ⁊ ꝑgens ad agꝝ mortuoq3 inuento apud oues dum
cognouiſſet a relatoribꝫ q̄s feciſſet. tā morťe vrſi q̄ꝫ mali
ciam fratꝝ deplorauit. Cūq3 ad eutitium eēt deductꝰ
vt ipm̄ ꝯſolaret vehementis doloris ſtimulo. acceſitis
occiſoribꝫ vrſi maledicēs ait. Spero in omnipotēti deo
q2 in hac vita añ oculos hoīm ex malicia ſua vindictā3
recipianť q̄ nihil ledentem vrſum meū occiderūt. q̄d ⁊
factum eſt. nam hi q̄tuor monachi q̄ illud fecerūt ſtatī
elephantino morbo ſunt ꝑcuſſi ita vt membris putre-
ſcentibꝫ interirent. q̄d factum vir dn̄i cernēs expauit ve-
hementť ſeq3 de fr̄ibꝫ ita maledixiſſe ꝑtimuit q̄d et om̄i
tp̄e vite ſue deplorauit. Et ꝯcludit Greg. ibidem. q2 iō
deus illud ꝑmiſit ne vir mire ſimplicitatꝫ q̄ntolibet do
lore ꝯmotꝰ vltra ꝓſumeret iaculum maledictōis intor-
quere. Jō dicit Pe. apl’s. ij. Pe. iij. Non reddētes ma
lum ꝑ malo. vel maledictō3 ꝓ maledictiōe. Q̄rtum ad
tercium hortať aplus ad coexultatiōē3 virtuoſoꝝ cum
inq̄t Gaudete cum gaudentibꝫ. Circa q̄d notandum
duplex eſt gaudium. ſ. v̄tutis ⁊ mūdi. Gaudiū v̄tutis
ſm̄ Aug. eſt velut fons gaudij in domo ꝓpria naſcens.
ſꝫ gaudium mundi q̄d ſit idem r̄ndit dicens. Quid ſe-
culi gaudium ſit breuiť dico. Seculi leticia eſt impuni-
ta neq̄cia. ſ. luxurie in ſpectacul’ vacare. ebrietate ingur-
gitari. turpitudine fetere. ⁊ nihil mali pati. Et vlteriꝰ ē
notandum gaudium v̄tutis ꝑcellit gaudium mūdi in
q̄tuor. Primo ī ꝯtinuitate. q2 gaudiū v̄tutis ē ꝯtinuū.
Juxᷓ illud Prouer. xv. Secura mens q̄ſi iuge ꝯuiuiu3.
q. d. Homo ſecurꝰ a peccatis delectabiliť viuit ſicut ho
mines in ꝯuiuio. ⁊ ibidem. Cor gaudens. i. bona ꝯſcīa
exhilaret faciem exteriorem ſm̄ Glo. intli. hoc eſt veꝝ
gaudium. De q̄ Sen̄. in ep̄la ad Lucillu3. Crede mihi
veꝝ gaudium nō naſciť niſi ex pura ꝯſcīa. S3 gaudiū
mūdi nō eſt ꝯtinuum. q2 ſm̄ ſapientem. Riſus dolore
miſcebiť ⁊ extrema gaudij luctꝰ occupat. Cui conſonat
Jnno. pa. iij. de vi. hu. ꝯdi. ꝑte. j. c. xxxiij. Semꝑ huma
ne leticie triſticia ſuccedit. ⁊ q̄d incipit gaudio deſinit eē
in triſticia. Jō dič Job. xx. Gaudiū hypocrite adinſtar
puncti. Hypocrita eſt mūdus exteriꝰ deauratꝰ. q̄re le
giť de q̄da3 q̄ totum ꝯſumpſit diem in gaudio de ſero
intra ſe cogitauit: q̄ ꝑuenit gaudiu3 q̄d hodie tota die
habuimꝰ. ⁊ ſic videns fallitatem mundi huius gaudij
ꝯpunctꝰ religionem intrauit. Scd̄o gaudium v̄tutis
ꝑcellit in puritate. gaudium en̄ humane felicitatꝫ mul
tis amaritudinibꝫ eſt reſperſum vt dič Boe. li. ij. de cō
ſo. ꝓſa. iiij. Homo en̄ carnalis vnam amaritudinem
h3 ex dilatōne deliciaꝝ q̄s vehementť appetit. Alia3 ex
defectu anime quē inuenit in vſu eaꝝ vbicūq3 en̄ caro
vt dič Aug. q̄rit refectōē3 inuenit defectōē3. Exceſſum
etiam in ſumendo ſequiť duplex amaritudo. ſ. remiſſio
ꝯſcie ⁊ ḡuamen animi. q2 dič Sen̄. Voluptas q̄ auidiꝰ
hauſta eſt eo citiꝰ in ꝯ̄riū redit. Et ſap̄. Ecci. xxxj. Ama
ritudo animi vinū multum potatum. Ecōtra vō gau
dium v̄tutis puꝝ eſt nō reſꝑſum tot amaritudinibꝫ. iō
dič be. Augꝰ. li. ꝯfeſ. Tu ſꝑ aderas miſcōiter ſeuiens ⁊
amariſſimis aſꝑgens offenſionibꝫ omnes illicitos iocū
datores meos. vt ita querē ſine offenſione iocundari. ⁊
vbi hoc poſſum nō inuenio quicq̄ꝫ ꝑter te dn̄e. Tercio
gaudium v̄tutis ꝑcellit in dignitate. gaudium en̄ v̄tu
tis eſt de his de quibꝫ dignū eſt gaudere. q2 dič glo. ſuꝑ
Gal’. v. Exultatio eſt de his q̄ digna ſunt. gaudiū aūt
mūdi de indignis. Juxᷓ illud Sen̄. Jn voluptate nihil
eſt magnificū. ⁊ Prouer. iij. Sap̄. dicit. Stultoꝝ exul-
tatio ignominia. ⁊ idem. xv. Stulticia eſt gaudiū ſtul-
to. Quarto ꝑcellit in ſalubritate. gaudium v̄tutis ſalu-
bre en̄ eſt faciens ꝯtēni gaudia vana. Juxᷓ illud Ecci. j.
Vbi multa ſapīa ibi multa indignatio. vbi ⁊ ſapor v̄-
tutū ſentiť iocūditas carnal’ deſpiciť. q2 ſm̄ Aug. Gu-
ſtato ſpū deſipit omnis caro. Jtem gaudium v̄tutis fa
cit triumphare dyabolo vnica en̄ rō vincendi inimicū
eſt leticia ſpūalis vt ait bea. Antho. Jō dicit ſap̄. Ecci.
xxx. Jocunditas cordis hec eſt vita hominis ⁊ thezau-
rus ſine defectione ſanctitatis. ſꝫ ecōtra gaudium mū-
di noxium eſt nec miꝝ cū ſit a deo maledictum Luč. v.
Ve vobis diuitibꝫ q̄ habetis hic ꝯſolatō3 vr̄am q2 aūt
gaudium mūdi noxiu3 eſt. Legiť in li. de donis. q2 ſm̄
ꝯſuetudinem cuiuſdam ciuitatis. Juuenes eq̄tabant
cū gaudio huiꝰ mūdi tenentes laruas turpiſſimas cete
ris coriſantibꝫ ꝑ villam q̄s plebanꝰ in ambone pluries
ammonuit vt deſiſterēt ſꝫ ipſi noluerūt v̄bis ſuis acq̄-
eſcere nec ei obedire. ⁊ ecce ſubito in die feſto in ſꝑē vi-
roꝝ ac mulieꝝ maxima multitudo demonū ꝯiunxit ſe
illis tūc vulgo cantanti ꝑ gaudio vox dyabolica ſtatim
audita eſt. q̄ me amauerūt ⁊ mihi fuerūt mō mecum
erūt delicati hoīes meis ludis eſtis vſi vt ſitis meliꝰ ꝯ̄
deum diſſoluti. ⁊ ſubito terra apta cunctos ad inferna
abſorbuit tam cantantes q̄ꝫ coriſantes ſimiliť ⁊ eq̄tan-
tes. Ecce verificatū eſt h̄. illud Job. xxj. Tenent cytha
ram ⁊ tympanū ⁊ gaudēt ad ſonitum organi. ⁊ ducūt
in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto ad inferna deſcēdūt. id-
circo ad gaudium mūdi nō hortať nos apl’s cum dič.
gaudete cum gaudētibꝫ. q2 illi letanť cum malefecerint
⁊ exultant in rebꝫ peſſimis Prouer. ij. S3 ad gaudiū v̄-
tuoſoꝝ nos monet vt ſi videmꝰ aliquem hominē gau
dere in v̄tutibꝫ q̄tenꝰ illi ꝯgaudeamꝰ. Jdem docet be.
Augꝰ. li. v. Omeliaꝝ omelia. xv. in fine. Congaude illi
cui dn̄s aliquam gratia3 dedit ⁊ habebis. habet ille v̄-
ginitatem ama illam ⁊ tua eſt. Jtem ſi tu forte habes
maiorem patientiam diligat te ⁊ ſua eſt. ille poteſt ſatis
vigilare ſi nō inuides tuum eſt ſtudium eius. Tu forte
potes amplius ieiunare ſi amat ſuum eſt ieiunium tu-
um. Quia ꝑ charitatem tu in illo es ⁊ ipſe in te eſt.

¶ De eadem dn̄ica. Sermo in euangelium.

Die tercio nuptie facte
ſunt in chana Galilee. ⁊ erat mater ih̄u ibi.
Vbi vocatus eſt ihesus ⁊ diſcipuli eius ad
nuptias Johannis. ij. Magiſter libro. xiij. ꝓprie. dicit.
Quando aliqua aurea cum argenteis dūť malleando